NORAKSTS
Lietas Nr. C04436410
Lietas arhīva Nr. PAC-0245-14

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2014.gada 29.maijā

Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu tiesu palāta šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese Inta Lauka,
tiesneši Zane Pētersone un tiesnesis Arnis Dundurs,
ar sekretāri Martu Tugolukovu,
lietā ar dalībniekiem
- prasītāju /pers. A/ (prasības iesniegšanas brīdī uzvārds /uzvārds/),
- atbildētāju AS „DNB banka", tās pilnvaroto pārstāvi /pers. B/,

izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu /pers. A/ prasībā pret AS „DNB banka" par kredīta līguma atzīšanu par spēkā neesošu daļā un atbrīvošanu no saistībām
sakarā ar /pers. A/ apelācijas sūdzību par Rīgas apgabaltiesas 2011.gada 5.oktobra spriedumu.

A p r a k s t o š ā d a ļ a

[1.] AS „DnB Nord Banka" (turpmāk arī Banka) kā aizdevēja un /pers. A/ (uzvārds mainīts uz /uzvārds/) kā aizņēmēja 2008.gada 14.februārī noslēdza Kredīta līgumu Nr./numurs/par aizdevumu 206 451,59 EUR apmērā.

2008.gada 14.februārī puses noslēdza Ķīlas līgumu Nr./numurs/, nostiprinot zemesgrāmatā hipotēku uz nekustamo īpašumu - dzīvokļa īpašumu Nr./numurs/, kas atrodas /adrese/.

2008.gada 25.februārī starp pusēm parakstīta Vienošanās par grozījumiem 2008.gada 14.februāra Kredīta līgumā Nr./numurs/.

[2.] Ar Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas tiesneša 2010.gada 12.februāra lēmumu bezstrīdus piespiedu izpildei pakļautas /pers. A/ saistības pret Banku, kas izriet no 2008.gada 14.februāra kredīta līguma Nr./numurs/, 2008.gada 25.februāra grozījumiem Nr.1 kredīta līgumā Nr./numurs/, 2008.gada 14.februāra ķīlas līguma Nr./numurs/, un ir nodrošinātas ar dzīvokļa īpašuma Nr./numurs/, kas atrodas /adrese/, hipotēku 218 548,66 EUR jeb Ls 153 596,87 apmērā.

[3.] 2010.gada 6.augustā /pers. A/ cēla Rīgas apgabaltiesā prasību pret AS „DnB Nord Banka".

Pamatojoties uz Civillikuma 1., 127., 1415., 1587., 2369.pantu, Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 3., 5., 6.pantu, Civilprocesa likuma 406.pantu, prasītāja lūdz tiesu:

- apturēt bezstrīdus piespiedu izpildi, kas uzsākta, pamatojoties uz Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas tiesneša 2010.gada 12.februāra lēmuma lietā Nr.3.12-017510/4 par saistības nodošanu bezstrīdus piespiedu izpildei;
- atzīt par spēkā neesošu 2008.gada 14.februāra Kredīta līguma Nr./numurs/10.5.punkta 2.apakšpunktu no līguma noslēgšanas brīža;
- atbrīvot /pers. A/ no pienākuma samaksāt AS „DnB Nord Banka" aizdevuma pamatsummu, aprēķinātos un nesamaksātos procentus par aizdevuma izmantošanu un līgumsodu, kas izriet no Kredīta līguma Nr./numurs/.

Prasība pamatota ar šādiem apstākļiem.

[3.1.] 2009.gada 11.septembrī Banka ar brīdinājumu vienpusēji atkāpusies no Kredīta līguma un pieprasījusi pilnīgu Kredīta līguma saistību izpildi līdz 2009.gada 21.septembrim, vienlaikus brīdinot, ka tā uzsāks parāda piespiedu piedziņu, iesniedzot pieteikumu tiesā par saistību bezstrīdus piespiedu izpildi, ja norādītajā termiņā saistības netiks izpildītas.

[3.2.] /pers. A/ Bankas noteiktajā termiņā nebija iespēju samaksāt parādu, tādēļ prasītāja vēlējās vienoties ar Banku par jauniem, kredītņēmējai atvieglotiem nosacījumiem, taču Banka atteicās vest sarunas, lai gan tas noteikts Kredīta līguma 12.1.punktā un Ķīlas līguma 13.punktā.

[3.3.] Banka vienpusēji atkāpās no Kredīta līguma un pieprasījusi atmaksāt visu parādu, pamatojoties uz līguma II daļas 10.5.punkta 2.apakšpunktu, kur puses vienojušās, ka Banka var vienpusēji atkāpties no Kredīta līguma un prasīt no aizņēmējas pirmstermiņa līguma saistību izpildi, ja ilgāk, kā 30 dienas aizņēmēja neveic vai neveic pilnā apmērā maksājumus saskaņā ar grafiku.

Prasītājas ieskatā šāds Kredīta līgumā ietvertais noteikums ir prettiesisks, un saskaņā ar Civillikuma 1415.pantu un 1592.pantu tas atzīstams par spēkā neesošu, jo neatbilst labiem tikumiem. Minētais noteikums prasītājai ir pārlieku apgrūtinošs, tas rada kredītņēmējai finansiāli smagas sekas, kas nav pieļaujamas saskaņā ar labas ticības principu.

[3.4.] Prasītājas ieskatā, pamatojoties uz Civillikuma 2369.pantu, viņai ir tiesības prasīt, lai Banka atbrīvo viņu no saistības, kas radusies uz spēkā neesoša darījuma pamata.

[3.5.] Turklāt pušu tiesiskās attiecības vērtējamas arī no patērētāju tiesību aizsardzības aspekta, ņemot vērā, ka atbilstoši Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 1.panta 3.punktam /pers. A/ uzskatāma par patērētāju.

Bankai ir saistoši Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 3.panta 2.punkta, 5 panta, 6.panta noteikumi, Eiropas Kopienu padomes 1993.gada 5.aprīļa Direktīvas 93/13/EEK 3.panta noteikumi attiecībā uz pienākumu apspriest līguma noteikumus, kā arī ņemama vērā pastāvošā judikatūra līdzīgu strīdu izšķiršanā.

Kredīta līguma 10.5.punkta 2.apakšpunktā iekļauts nepamatots un patērētājam īpaši neizdevīgs noteikums, jo 30 dienu termiņš ir pārāk īss termiņš maksātspējas atjaunošanai un trešo personu piesaistīšanai aizdevuma atmaksai, it īpaši gadījumos, kad aizdevuma summa pārsniedz 200 000,00 EUR. Šāds līguma noteikums dod tiesības Bankai uzspiest līguma noteikumus patērētāja finansiālo problēmu gadījumā, tādējādi nostādot patērētāju ļoti neizdevīgā stāvoklī un pārkāpjot vienlīdzības principu un labticīguma prasības.

Parakstot Kredīta līgumu, neviens no līguma noteikumiem, izņemot kredīta summu un ķīlas priekšmetu, nav apspriests, un kredītiestādes pārstāvis tikai norādījis, kur prasītājai parakstīties. Prasītājas ieskatā Kredīta līgums, izņemot tā būtiskās sastāvdaļas, faktiski nav apspriests.

[4.] Ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas tiesneša 2010.gada 21.septembra lēmumu, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 406.pantu, apmierināts /pers. A/ pieteikums par saistību bezstrīdus piespiedu izpildīšanas, kas noteikta ar Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas tiesneša 2010.gada 12.februāra lēmumu lietā Nr.3.12-017510/4, apturēšanu.

[5.] AS „DnB Nord Banka" sakarā ar celto prasību iesniedza Rīgas apgabaltiesā paskaidrojumus, norādot, ka prasību neatzīst, jo Kredīta līguma II daļas 13.9.punktā līdzēji ir apliecinājuši, ka ir iepazinušies ar visiem līguma noteikumiem, savstarpēji apsprieduši tos, pilnībā saprot to nozīmi, piekrīt tiem un apņemas tos izpildīt.

Atbilstoši Patērētāju tiesību aizsardzības likumam līguma noteikumu neapspriešanas fakts pats par sevi nevar būt par pamatu, lai atzītu attiecīgo noteikumu par netaisnīgu likuma izpratnē.

Kredīta līguma 10.5.punkta 2.apakšpunktā ietvertie noteikumi nav pretrunā ar Patērētāju tiesību aizsardzības likumā nostiprināto līgumslēdzēju pušu tiesiskās vienlīdzības principu un nav uzskatāmi par netaisnīgiem līguma noteikumiem, jo Banka var izmantot Kredīta līguma II daļas 10.5.punktā minētās tiesības tikai tad, ja prasītāja neizpilda savas no Kredīta līguma izrietošās saistības. Atbildētājas rīcība, kas saistīta ar Kredīta līguma noslēgšanu, grozīšanu un izpildīšanu, atbilst Patērētāju tiesību aizsardzības likuma un citu normatīvo aktu prasībām.

Turklāt Banka, nodrošinot prasītājas saistību izpildi, 2008.gada 14.februārī noslēdza ne tikai Ķīlas līgumu, uz kuru norāda prasītāja, bet arī Galvojuma līgumus ar /pers. B/ un /pers. C/, kuri uzņēmās pienākumu atbildēt par /pers. A/ saistību pienācīgu izpildi.

[6.] Ar Rīgas apgabaltiesas 2011.gada 5.oktobra spriedumu /pers. A/ (/uzvārds/) prasība noraidīta pilnīgi, atceļot ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas tiesneša 2010.gada 21.septembra lēmumu noteikto saistību bezstrīdus piespiedu izpildes apturēšanu.

Spriedums pamatots ar šādiem motīviem.

[6.1.] Lietā starp pusēm nepastāv strīds par to, ka 2008.gada 14.februārī tika noslēgts Kredīta līgums Nr./numurs/, bet 2008.gada 25.februārī noslēgta Vienošanās par grozījumiem Kredīta līgumā. Saskaņā ar minētajiem darījumiem Banka izsniedza prasītājai aizdevumu 206 451,59 EUR apmērā nekustamā īpašuma, kas atrodas /adrese A/, iegādei.

Atbilstoši Kredīta līguma I daļas 5., 7. un 8.punktam un II daļas 4.1.punktam /pers. A/ apņēmās atmaksāt Bankai aizdevumu pa daļām līdz 2028.gada 13.februārim, no 2008.gada 10.maija veicot ikmēneša maksājumus katra mēneša 10.datumā saskaņā ar aizdevuma atmaksas un procentu samaksas grafiku.

Savukārt Kredīta līguma II daļas 10.5.punkta 2.apakšpunktā puses vienojās, ka Banka var vienpusēji atkāpties no līguma un prasīt no aizņēmējas pirmstermiņa līguma saistību izpildi, ja prasītāja ilgāk, kā 30 dienas neveic vai neveic pilnā apmērā maksājumus saskaņā ar grafiku.

[6.2.] 2008.gada 14.februārī puses noslēdza Ķīlas līguma Nr./numurs/, tādā veidā nodrošinot /pers. A/ no Kredīta līguma izrietošās saistības ar publisku hipotēku, kas nostiprināta uz prasītājai piederošo nekustamo īpašumu /adrese A/.

[6.3.] Prasītāja neapstrīd faktu, ka ir pārtraukusi pildīt no Kredīta līguma izrietošās saistības - nav veikusi noligtos aizdevuma summas un procentu par aizdevuma izmantošanu maksājumus, kā rezultātā Banka, pamatojoties uz Kredīta līguma II daļas 10.5.punkta 2.apakšpunktu, 2009.gada 11.septembrī rakstveidā paziņoja prasītājai par vienpusēju atkāpšanos no Kredīta līguma un pieprasīja līdz 2009.gada 21.septembrim atmaksāt visu saņemto aizdevumu, procentus par aizdevuma izmantošanu un pielīgto līgumsodu par maksājumu kavējumu.

[6.4.] 2010.gada 5.februārī Banka iesniedza pieteikumu tiesā par /pers. A/ saistību bezstrīdus piespiedu izpildīšanu. Ar Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas tiesneša 2010.gada 12.februāra lēmumu bezstrīdus piespiedu izpildei pakļautas /pers. A/ saistības pret Banku, kas izriet no 2008.gada 14.februāra Kredīta līguma Nr./numurs/, 2008.gada 25.februāra grozījumiem Nr.1 Kredīta līgumā Nr. /numurs/, 2008.gada 14.februāra Ķīlas līguma Nr./numurs/, un ir nodrošināta ar dzīvokļa īpašuma Nr./numurs/, kas atrodas /adrese A/, hipotēku par summu Ls153 596,87.

No minētā lēmuma redzams, ka /pers. A/ parāds Bankai uz 2010.gada 11.janvāri bija 218 548,66 EUR jeb saskaņā ar Latvijas Bankas noteikto valūtas kursu (1 EUR=Ls 0,702804) Ls 153 596,87, ko veidoja neatmaksātā aizdevuma summa 205 176,44 EUR, nesamaksātie procenti par aizdevuma izmantošanu 9 964,79 EUR un līgumsods par maksājumu kavējumu 3 407,43 EUR.

[6.5.] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 405.panta trešo daļu tiesneša lēmums par saistības piespiedu izpildi bezstrīdus kārtībā stājas spēkā nekavējoties un nav pārsūdzams. Parādnieks Civilprocesa likuma 406.panta noteiktajā kārtībā, ceļot apvērsuma prasību pret kreditoru, var apstrīdēt tikai kreditora prasījumu pēc būtības.

/pers. A/ nav apstrīdējusi ne noslēgto Kredīta līgumu, ne Ķīlas līgumu.

Prasītāja lūgusi atzīt par spēkā neesošu tikai Kredīta līguma 10.5.punkta 2.apakšpunktu, kurā pielīgtas Bankas tiesības vienpusēji atkāpties no

līguma un prasīt pirmstermiņa līguma saistību izpildi. Prasītāja norāda, ka šis līguma noteikums neatbilstot labiem tikumiem un Patērētāju tiesību aizsardzības likumam, jo pārkāpj pušu vienlīdzības principu un nav iepriekš apspriests.

[6.6.] Civillikuma 1588.pantā noteikts, ka viena puse nevar atkāpties no līguma bez otras piekrišanas pat arī tad, ja pēdējā to neizpilda, un tādēļ, ka viņa to neizpilda. Savukārt Civillikuma 1589.pants paredz, ka vienpusēja atkāpšanās no līguma ir pielaižama tikai tad, kad tā ir pamatota ar paša līguma raksturu, vai kad to zināmos apstākļos atļauj likums, vai arī kad tāda tiesība bijusi noteikti pielīgta.

Tiesa konstatē, ka puses Kredīta līgumā ir noteikti pielīgušas Bankas tiesības vienpusēji atkāpties no līguma, ja /pers. A/ ir kavējusi maksājumu izdarīšanu, un šāda vienošanās atbilst Civillikuma 1589.pantam.

[6.7.] Tiesa atzīst, ka Bankas tiesība vienpusēji atkāpties no Kredīta līguma nav pretrunā arī Patērētāju tiesību aizsardzības likumā noteiktajam līgumslēdzēju pušu tiesiskās vienlīdzības principam. Piemērojot tiesību normas, tās jātulko ne tikai gramatiski, bet arī teleoloģiski, noskaidrojot normas jēgu un mērķi.

Piemērojot Patērētāju tiesību aizsardzības likuma normas, jāņem vērā aizdevuma līguma būtība un raksturs. Noslēgtais līgums ir reāllīgums, kas tiek noslēgts, vienai pusei dodot kapitālu un otrai pusei piekrītot atmaksāt to ar procentiem par kapitāla lietošanu noteiktā termiņā. Pakalpojuma sniedzējs savu saistību pilnībā izpilda, izmaksājot aizdevuma summu, bet vienīgā iespēja, kā būtu realizējama aizņēmēja tiesība vienpusēji atkāpties no līguma, ir izpildīt savas saistības pirms aizdevuma līgumā noteiktā termiņa. Šāda tiesība noteikta Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 8.panta trešajā daļā, paredzot patērētājam tiesības izpildīt savas saistības pirms patērētāja kreditēšanas līgumā noteiktā termiņa un šajā gadījumā viņam ir tiesības uz kopējo kredīta izmaksu taisnīgu samazināšanu. Minētais nosacījums faktiski ir ietverts arī Kredīta līguma 6.1.punktā, nosakot prasītājai tiesības izpildīt visas no līguma izrietošās saistības pret atbildētāju arī pirms līgumā noteiktā termiņa.

[6.8.] Tiesa atzīst par nepamatotu arī prasītājas uzskatu, ka Kredīta līgumā noteiktās Bankas tiesības vienpusēji atkāpties no līguma un pieprasīt pirmstermiņa līguma saistību izpildi ir pretējas labas ticības principam. Jāņem vērā, ka labas ticības princips nozīmē to, ka katram savas subjektīvās tiesības jāīsteno un subjektīvie pienākumi jāpilda, ievērojot citu personu pamatotās intereses (Balodis K. Labas ticības principa loma mūsdienu Latvijas Civiltiesībās, Likums un Tiesības, 2002, Nr.9, 280.lpp.).

Lietā nav strīds par faktu, ka tieši prasītāja nav izpildījusi pielīgtās saistības, nav veikusi nolīgtos aizdevuma summas un procentu maksājumus. Tāpēc šajā gadījumā atkāpšanās no līguma ir tiesīga, tā iestājās, kad prasītāja nepildīja pielīgtās saistības. Šāds secinājums izteikts arī judikatūrā – Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 2009.gada 26.augusta lēmumā lietā Nr.SPC-76. Aizdevēja vienpusēja atkāpšanās no līguma sakarā ar aizņēmēja saistību nepildīšanu ir atbilstoša aizdevēja riskam neatgūt aizdoto kredītu, tā atbilst vispārējai kreditēšanas praksei, Civillikuma 1589.pantam un arī Patērētāju tiesību aizsardzības likumam.

[6.9.] Prasītājas norādītais, ka, slēdzot Kredīta līgumu, neesot apspriesti tā noteikumi un noslēgts Bankas iepriekš sastādīts standarta līgums, nevar būt par pamatu, lai uzskatītu, ka noslēgtā līguma noteikumi ir pretrunā ar līgumslēdzēju pušu tiesiskās vienlīdzības principu.

Lai atzītu līguma noteikumus, kurus līgumslēdzējas puses savstarpēji nav apspriedušas, par netaisnīgiem, atbilstoši Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta trešajai daļai nepieciešams arī konstatēt, ka tie ir pretēji labticīguma prasībām un rada būtisku neatbilstību līgumā noteiktajās līgumslēdzēju pušu tiesībās un pienākumos par sliktu patērētājam.

Aizdevēja tiesības vienpusēji atkāpties no līguma apstākļos, kad šādas tiesības noteiktas arī aizņēmējam, nerada būtisku neatbilstību līgumā noteiktajās līdzēju tiesībās un pienākumos par sliktu patērētājam.

[6.10.] Civillikuma 1943.pantā noteikts, ka aizņēmējam jāatdod tāda pati summa vai tāds pats daudzums, kādu viņš saņēmis. Saskaņā ar Civillikuma 1838.panta pirmo daļu samaksas izdarīšana jāpierāda tam, kas to apgalvo.

Lietā nav strīda, ka prasītāja nav samaksājusi Bankai aizdevuma summu un no tās izrietošos blakus prasījumus. Prasības pieteikumā prasītāja neapstrīd bezstrīdus piespiedu izpildei pakļautās saistības apmēru un nenorāda uz apstākļiem, kas prasītājas ieskatā dotu viņai tiesības nepildīt šīs saistības.

[6.11.] /pers. A/ norādītais, ka Banka nav ņēmusi vērā aizņēmējas lūgumu un atteikusies slēgt papildus vienošanos pie Kredīta līguma, lai pagarinātu saistību izpildes termiņu vai atvieglotu tā nosacījumus, nevar būt par pamatu prasītājas atbrīvošanai no pienākuma izpildīt savas saistības, proti, atmaksāt Bankai saņemto aizdevuma summu un no tās izrietošos blakus prasījumus.

Vienas puses atkāpšanās no līguma neatbrīvo līguma noteikumus neizpildījušo pusi no līgumsaistību izpildes un nepārtrauc to tiesisko attiecību, kuras sakarā līgums noslēgts.

[6.12.] Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka /pers. A/ prasība par kredīta līguma 10.5.punkta 2.apakšpunkta atzīšanu par spēkā neesošu no līguma noslēgšanas brīža, un prasītājas atbrīvošanu no pienākuma samaksāt Bankai aizdevuma pamatsummu, aprēķinātos un nesamaksātos procentus par aizdevuma izmantošanu un līgumsodu, kas izriet no Kredīta līguma, nav pamatota un ir noraidāma pilnīgi.

Ņemot vērā, ka prasība tiek noraidīta, ir atceļama arī ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijas tiesneša 2010.gada 21.septembra lēmumu noteiktā saistību bezstrīdus piespiedu izpildes apturēšana, kas noteikta ar Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas tiesneša 2010.gada 12.februāra lēmumu lietā Nr.3.12-017510/4.

[6.13.] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta otro daļu, ja prasību noraida, tiesas izdevumi, kas nav samaksāti iepriekš, piespriežami no prasītāja valsts ienākumos. Līdz ar to no prasītājas valsts labā piedzenami iepriekš nesamaksātie tiesas izdevumi – ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par tiesas pavēstu piegādāšanu un izsniegšanu Ls 2,15 apmērā.

[7.] Par Rīgas apgabaltiesas 2011.gada 5.oktobra spriedumu /pers. A/ iesniedza apelācijas sūdzību, norādot, ka pārsūdz spriedumu pilnā apjomā.

Apelācijas sūdzībā atkārtoti norādīti prasības pieteikumā norādītie apstākļi. Papildus norādīti šādi argumenti.

[7.1.] Apgabaltiesa nepamatoti izskatīja lietu bez prasītājas klātbūtnes, neskatoties uz to, ka prasītājas neierašanās iemesls bija attaisnojošs, proti, prasītājai bija slims bērns. Līdz ar to prasītājai tika liegtas tiesības uz taisnīgu tiesu, kas ir pretrunā ar Eiropas Cilvēktiesību aizsardzības konvencijas

6.pantu un Civilprocesa likuma 74.pantu.

[7.2.] Tiesa nav ņēmusi vērā apstākli, ka prasītāja godprātīgi pildīja savas līgumā noteiktās saistības līdz brīdim, kad strauji pasliktinājās viņas materiālais stāvoklis, kas bija saistīts ar finansiālo krīzi valstī.

[7.3.] Tiesa nav ņēmusi vērā, ka prasītājas apgādībā ir nepilngadīgs bērns, kura uzturēšana ir prasītājas pienākums, savukārt ienākumi nav bijuši pietiekami, lai apmaksātu ikmēneša maksājumus Bankai līgumā noteiktajā apmērā. Šādos apstākļos prasītāja centusies vest sarunas ar Banku, kā tas paredzēts Kredīta līgumā, taču atbildētāja nav izrādījusi pretimnākšanu.

[8.] Civillietu tiesu palātas tiesas sēdē AS „DNB banka" pilnvarotais pārstāvis /pers. B/neatzina apelācijas sūdzību un celto prasību. Lūdza prasību noraidīt pilnīgi.

M o t ī v u d a ļ a

[9.] Noklausījusies paskaidrojumus un novērtējusi pārbaudītos pierādījumus, Civillietu tiesu palāta atzīst, ka /pers. A/ prasība noraidāma pilnīgi, pamatojoties uz šādiem secinājumiem, argumentiem un lietā konstatēto apstākļu juridisko novērtējumu.

[9.1.] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 432.panta piekto daļu ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šādā gadījumā šā likuma 193.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Izskatot /pers. A/ prasības lietu, Civillietu tiesu palāta atzīst, ka Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2011.gada 5.oktobra spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tādēļ tā pievienojas minētā sprieduma motivācijai.

[9.2.] Pārbaudot apelācijas sūdzībā minētos argumentus, Civillietu tiesu palāta konstatē, ka faktiski visi apelācijas sūdzības iesniedzējas iebildumi attiecībā uz 2008.gada 14.februāra Kredīta līguma Nr./numurs/ 10.5.punktu, ko prasītāja apstrīd, un atbrīvošanu no saistību izpildes, jau ir vispusīgi un objektīvi apsvērti un novērtēti pārsūdzētajā spriedumā, kur norādīti tiesas motīvi, kā arī prasības noraidīšanas juridiskais pamatojums.

Ņemot vērā, ka apelācijas instances tiesa ir pievienojusies pārsūdzētā sprieduma motivācijai, saskaņā ar Civilprocesa likuma 432.panta piekto daļu šā likuma 193.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus apelācijas instances tiesa sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

[9.3.] Civillietu tiesu palāta secina, ka pārējie apelācijas sūdzībā izteiktie iebildumi attiecībā uz civillietas izskatīšanu, nepiedaloties prasītājai lietā, kā arī fakts par prasītājas pienākumu uzturēt nepilngadīgu bērnu, kas ierobežoja /pers. A/ iespējas izpildīt līgumsaistības, nevar būt par pamatu celtās prasības apmierināšanai.

No lietas materiāliem redzams, ka /pers. A/ prasību tiesā cēlusi 2010.gada 6.augustā, taču nav ieradusies uz tiesas sēdēm ne pirmās instances tiesā, ne apelācijas instances tiesā. Respektējot prasītājas tiesības uz taisnīgu tiesu un nodrošinot iespēju ierasties uz tiesas sēdēm, kā arī pilnvarot pārstāvi, tiesa vairākkārt atlikusi lietas izskatīšanu.

Līdz ar to atzīstams, ka savas procesuālās tiesības prasītāja nepamatoti nav saistījusi ar pusēm uzlikto pienākumu pēc tiesas aicinājuma ierasties tiesā, kas noteikts Civilprocesa likuma 74.panta septītās daļas 1.punktā, kā arī ar pienākumu tiesības izmantot un pienākumus izpildīt godprātīgi (Civilprocesa likuma 74.panta sestā daļa). Norādītajos apstākļos Civillietu tiesu palāta secina, ka faktiski ir pamats šaubām par /pers. A/ patieso vēlmi nodrošināt savu pārstāvību tiesā un vēlmi realizēt ar likumu garantētās tiesības.

Turklāt saskaņā ar likuma „Par tiesu varu" 28.panta pirmo daļu tiesnesim jāizspriež lieta tik ātri, cik vien iespējams.

[10.] Ņemot vērā, ka prasība tiek noraidīta, pēc sprieduma spēkā stāšanās atceļama ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas tiesneša 2010.gada 21.septembra lēmumu noteiktā saistību bezstrīdus piespiedu izpildes apturēšana, kas bija piemērota ar Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas tiesneša 2010.gada 12.februāra lēmumu lietā Nr.3.12-017510/4.

[11.] Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 42.pantu, no /pers. A/ valsts ienākumos piedzenami tiesas izdevumi par pavēstu piegādāšanu un nosūtīšanu 5,84 EUR (pirmās instances tiesas izdevumi 3,06 EUR, apelācijas instances tiesas izdevumi 2,78 EUR).

R e z o l u t ī v ā d a ļ a

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 432., 433.pantu, 450.panta trešo daļu un 454.pantu, Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu tiesu palāta

n o s p r i e d a

1. /pers. A/ prasību pret AS „DNB banka" par 2008.gada 14.februāra kredīta līguma Nr./numurs/ 10.5.punkta otrā apakšpunkta atzīšanu par spēkā neesošu no līguma noslēgšanas brīža un /pers. A/ atbrīvošanu no pienākuma samaksāt AS „DNB banka" aizdevuma pamatsummu, aprēķinātos un nesamaksātos procentus par aizdevuma izmantošanu un līgumsodu, kas izriet no Kredīta līguma Nr./numurs/, noraidīt pilnīgi.
2. Atcelt ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijas tiesneša 2010.gada 21.septembra lēmumu noteikto saistību bezstrīdus piespiedu izpildes apturēšanu, kas bija noteikta ar Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas tiesneša 2010.gada 12.februāra lēmumu lietā Nr.3.12-017510/4.
3. Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, valsts ienākumos tiesas izdevumus 5,84 EUR (pieci *euro* un 84 centi).
1. Noteikt/pers. A/ 10 dienu termiņu sprieduma labprātīgai izpildei par tiesas izdevumu piedziņu, termiņu skaitot no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Minētājā termiņā Civillietu tiesu palātā iesniedzami dokumenti, kas apliecina valsts ienākumos piedzīto tiesas izdevumu samaksu.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamentam 30 dienu laikā no tiesas paziņotā pilna sprieduma sastādīšanas datuma, iesniedzot kasācijas sūdzību Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu tiesu palātā un iemaksājot drošības

naudu 284,57 *euro* apmērā.

Pilns spriedums sastādīts 2014.gada 11.jūlijā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese (paraksts) I.Lauka
Tiesneši (paraksts) Z.Pētersone
(paraksts) A.Dundurs

NORAKSTS PAREIZS
Latvijas Republikas Augstākās tiesas
Civillietu tiesu palātas tiesnese I.Lauka
Rīgā 2014.gada 11.jūlijā